

[Knud Kristensen.]

Spidsen, at jeg ikke forstaaer, det ærede Medlem vil gøre det, da Forholdene jo, selv om de blev rigtigt fremstillede, kunde være vanskelige nok endda.

Ligeledes synes jeg, at det ærede Medlem Hr. P. Munch i sine Betragtninger over de offentlige Arbejder, som var stillet til Raadighed, saa ganske bort fra de Arbejder, der er stillet til Raadighed i Landkommunerne. Det ærede Medlem maa jo være klar over, at i det Arbejdsløshedstal, som her er gengivet, er ogsaa de arbejdsløse i Landkommunerne taget med. Men i disse Opgørelser over Arbejdsdage er jo Landkommunerne holdt udenfor, saa jeg kan heller ikke her se rettere end, at det ærede Medlem har været inde paa at reducere betydeligt alt det, Kommunerne har sat i Værk, idet han ikke har medregnet, hvad der foretages i Landkommunerne. Det har vi jo heller ikke nogen Statistik over, men vi, som er kendt derude, ved, at der sættes betydelige Arbejder i Gang for at holde de Arbejdere i Arbejde, som ikke kan faa Arbejde paa anden Vis.

Saa var baade det ærede Medlem Hr. Einer Jensen og det ærede Medlem Hr. P. Munch inde paa nogle Modbemærkninger til, hvad jeg havde gjort gældende paa Grundlag af Socialdemokraternes Udtalelser i Betænkningen, nemlig dèr, hvor der staaar, at det vil være umuligt for Kommunerne at afholde de Udgifter, de nu har. Der staaar ikke Kommuner eller en enkelt Kommune, men Kommunerne. Altsaa, samtlige Kommuner her i Landet kan ikke bære disse Udgifter. Deroverfor er det, jeg siger, at naar samtlige Kommuner ikke kan bære dem, nytter det ikke at lægge dem over paa Staten og tro, at man saa kan bære dem, og saa oven i Købet forøge Udgifterne. — Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, at jeg havde selv slaet det Vaaben ud af Haanden paa mig ved at sige, at det var forskelligt. Nej, aldeles ikke. Jeg har jo ikke afvist den Tanke, at man kunde fordele Udgifterne paa anden Vis. Jeg har blot sagt, at naar de samlede Udgifter er for høje, gaar det ikke an at forøge dem, og det er jo det, som finder Sted, hvad enten man vedtager det oprindelige Forslag, eller man vedtager det Ændringsforslag, som nu er stillet fra radikal Side.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen var inde paa, at vi havde modsat os Arbejdsgiverbidragenes Opretholdelse, og derfor var det urigtigt, naar jeg havde sagt, at man ikke kunde gaa over til Statsforsørgelse. Jeg gør det ærede Medlem opmær-

som paa, at det, jeg har henholdt mig til, er det Forslag, her foreligger, Socialdemokraternes Forslag, og dèr er det Statens Udgifter, der skal forøges, til Aflastning af Kommunernes Udgifter. Og ikke alene det, men det bliver en stærk Forøgelse af de samlede Udgifter. Derfor synes jeg, den Bemærkning er fuldt berettiget, at naar Kommunerne hver for sig ikke kan bære Byrderne, kan de heller ikke i Forening bære dem, og da navnlig ikke bære forhøjede Byrder.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Bemærkning om, at Pengene jo kunde tages af Arbejdsløshedsfonden, vil jeg sige, at naar den, som Ministeren nu anførte, og som jo er det væsentlige, har en lovmæssig Pligt til at yde Laan — det er i hvert Fald nævnt i Loven som en af denne Fonds Opgaver at yde Laan til Arbejdsløshedskasserne til Opfyldelse af deres forsikringsmæssige Forpligtelser —, og naar vi nu i Udvalget har faaet Oplysning om, at denne Pligt var det meget svært at opfylde og i lang Tid vilde det blive umuligt for en Række Kasser at opfylde den, synes jeg, det er meget letsindigt at anvise disse Penge, som ifølge gældende Lov er bestemt til en særlig Opgave, til Brug paa en anden Maade. Man kan jo lige saa lidt bruge Arbejdsløshedsfondens Midler flere Gange, som man kan bruge Militærudgifterne flere Gange.

Til sidst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Holstein. Han vilde jo varetage de konservative Interesser, og det forstaaer jeg meget godt. Han mente, at det var et fuldkomment Anarki, der nu var i Kommunerne. Jeg skal sige, at jeg er ikke af den Opfattelse, at det med Hensyn til en saadan Sags Løsning absolut behøver at være ensartede Foranstaltninger, der foretages rundt om i Kommunerne, tværtimod. Det, det kommer an paa, er, at man paa hvert enkelt Sted foretager de Foranstaltninger, som nu passer for den Kommune, sætter Arbejde i Gang eller giver Understøttelse, efter som nu Forholdene er. Jeg er slet ikke interesseret i, at det skulde være saa absolut ensartet, og at det, at Forholdene var forskellige, skulde betyde Anarki. Men det var jo ret ejendommeligt, at Varetagelsen af denne konservative Interesse fandt det ærede Medlem i det radikale Venstres Forslag. Jeg tænker at det ærede Medlem Hr. P. Munch er meget smigret over, at han har løst denne konservative Opgave saa godt efter det ærede Medlem Hr. Holsteins Formening. Men jeg vil nu sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at jeg tror, han tager fejl, hvis han